

Finanslovsforlaget en Antydning af, at den ærede Minister mulig vilde gjøre Skridt til at ophæve den gamle og foreældede Færgedordning, der findes mellem Solland og Langeland, og som er i den Grad uheldig, at den virkelig trænger til Forbedring. Der har ved privat Initiativ i 5 Aar været etableret en Dampskibsart mellem Næstved og Spodsbjerg. Private Folk have givet Penge dertil, men den har aldrig nogenstunde givet Udbytte, derimod stadig Skæde; og den er kun bleven holdt vedlig, fordi Staten ikke har gjort Noget for, at en bedre Ordning kunde træffes. Det vil vist ikke være ubekendt, at dette Forhold har affødt forskellige Processer med Færgemanden i Laars. En Sag har Selskabet tabt, en anden Sag er i Gang og en tredje trues der med, saaledes at Selskabet har maattet ophøre med at færge imellem Spodsbjerg og Næstved, og Reisende ere derfor tvungne til, naar de komme til Næstved og ville til Korsør eller Spodsbjerg, at kjøre to Mil fra Næstved til Laars og derfra i aaben Baad at sætte over et af Danmarks farligste Færvarde, i Stedet for at man kunde have et Dampskib i Havnen, som i Løbet af nogle faa Timer kunde føre Passagererne til deres Bestemmelsessted. Der er en saa befyndelig Ordning i disse Forhold, at den i Virkeligheden i høj Grad trænger til at afløses, og jeg skal derfor bede den ærede Indenrigsminister, som jeg er overbevist om i høj Grad interesserer sig for Forbedringen af Samfærdselsmidlerne, at han vil have det her Berørte i virkelig Grundring.

Marineministeren: Der er ikke under denne Forhandling fremkommet mange Spørgsmaal angaaende Marineministeriet, og jeg skal derfor fatte mig i Korthed. Blandt de mange Tegne, som det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bosjen) i det foreliggende Finanslovsforlag havde fundet paa Mangel paa Smødefønommenhed fra Ministeriets Side over for dette ærede Thing, var ogsaa det, at der i Aar, ligesom i de tidligere Aar, var forlangt Bevilling til et Panderskib. Jeg tror imidlertid, at det ærede Medlem gjør Regjeringen fuldstændig Uret, naar han mener, at dette skulde være et Tegne paa Mangel paa Smødefønommenhed. Af Forhandlingerne i dette Thing i de to sidste Aar angaaende dette Spørgsmaal, vil det nemlig fremgaa, at f. Ex. i næstforegaaende Samling flere af de Medlemmer, som da stemte imod en Bevilling til et Panderskib, udtrykkelig udtalte — det var saaledes Tilfældet med det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgkreds (Berg) — at de ikke betragtede denne Regtelse af Bevillingen som en Opgivelse af at bygge Panderskibe her hjemme, men kun som en Udsættelse. Naar der altsaa kun skulde være Tale om en Udsættelse, saa er Lidet virkelig nu kommen til igjen at tage fat paa denne Sag. I forrige Samling blev det fremhævet i

den Betænkning, som blev afgivet af et Mindretal i Finansudvalget, der for Resten desværre fik Flertal her i Salen, at det i det Mindste tilbørlig var politiske Grunde, som bevirkede Regtelsen, og dernæst blev der tilføjet, at man, forinden en Forhandling om Forsvarsvesenet i det Hele havde fundet Sted her i Thinget, nærede Tvivl om, hvor vidt det vilde være rigtig, at anvende saa store Summer paa et enkelt Skib. Hvad nu angaar de politiske Forhold, og navnlig ogsaa den Mistillid, som da fandt Sted over for Regjeringen, skal jeg bemærke, at det jo dog ikke er givet, at den i Aar skal komme igjen med samme Styrke, saaledes at disse Forhold atter skulde blive afgjørende i et Spørgsmaal, der dog maa ligge os Alle, til hvilket Parti vi end høre, lige meget paa Hjerte, nemlig Spørgsmaalet om Landets Forsvar. Dernæst er det jo naturligt at ønske, at den omtalte Forhandling kunde finde Sted saa snart som muligt, men dertil vil der ogsaa inden ret lang Tid blive fuld Anledning, nemlig naar Lovudkastene om Hærens og Søværnets Ordning blive forelagte for dette Thing. At disse Udcast ikke ere blevne forelagte lige strax ved Samlingens Begyndelse, synes mig at være meget let forklarligt, da der i et af Ministerierne nemlig i Krigsministeriet, har fundet et Personliste Sted. — Der er endnu en Sag, jeg vil berøre, nemlig det Spørgsmaal, der blev reist af det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 1ste Valgkreds (Christiansen) angaaende Forholdene ved fremmede Skibes Gæstert paa Sjællands Vestkyst. Om denne Sag har der allerede for ikke saa Aar siden været ført Forhandlinger mellem Indenrigsministeriet og Marineministeriet, men Grunden til, at der hidtil ikke er gjort Mere for den, ligger udelukkende i, at Marinen ikke har havt et Skib til sin Disposition, der var stiftet til et saadant Brug. I 1871 sendte man Skommerten „Jylla“ derover, og det er ogsaa omtrent det eneste Skib, som er stiftet dertil, men det er jo ellers, som de Herrer vide, stationeret ved Island. Det kan ikke undværes der, hvad man erfarede ved den Foranstaltning, som blev truffen i 1871, idet Skibet da savnedes paa Island. I Øvrigt gjorde det heller ikke stor Nytte paa Vestkysten, eftersom det først kom dertil, da den egentlige Gæstertid var forbi, og derfor blev der heller ikke sendt noget Skib til Vestkysten i 1872 og 1873. Det vil nu erindres, at der ved Slutningen af Samlingen ifjor blev reist en Diskussion om denne Sag, ligeledes af det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 1ste Valgkreds (Christiansen), og dette gav mig da Anledning til at sætte mig ind i den, hvad jeg ikke tidligere havde gjort. Det blev mig nu magtpaaliggende at gjøre Noget i denne Retning; hvad der tidligere er gjort derved, kan ikke være tilfredsstillende, hvilket dog kun er foranlediget ved, at der virkelig ikke har været noget Skib, som passede til denne Post. Jeg antog imidlertid, det var bedre at gjøre No-